

РЕШЕНИЕ

№ 38054

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10006** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Магма-97“ ЕАД със седалище [населено място] чрез адв. М. В.-Р. от АК В. срещу Заповед № РД49-303/15.08.2025г. на Министъра на земеделието и храните, издадена на основание чл. 79, ал. 9 от Закона за горите във връзка с чл. 79, ал.8, т.1 от ЗГ.

С процесната заповед е разпоредено конкретни поземлени имоти, находящи се в землището на [населено място], [община] да бъдат отразени като горска територия в КККР в управление на Министерство на земеделието и храните, ДП „Югоизточно държавно предприятие – С.“, Териториално поделение „Държавно ловно стопанство Тополвград“.

Считат, че със заповедта се засягат пряко и непосредствено техни интереси, тъй като дружеството е концесионер по смисъла на Закона за подземните богатства и е провело процедура по изключване на имотите – обект на същата заповед, от горския фонд. Имотите са част от концесионна площ на находища на подземни богатства и се ползват от жалбоподателя за добив на полезни изкопаеми. Сочат и аргументи за незаконосъобразност по същество.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата. Излага аргументи, че дружеството е изпълнило всички ангажименти, но е пропуснало срока за подаване на заявление за придобиване поради неуведомяването си. Счита, че се установява неравностойно отношение към правоимащите, поради частичното им уведомяване за изменението на законовите разпоредби и правата им съобразно с това. Намира, че и целта на закона не е съобразена, предвид, че имотите нямат в действителност характеристиките на горска територия. Не претендира за разноски.

Ответникът Министър на земеделието и храните се представлява от юрк В. с редовно

пълномощно. Оспорва жалбата. Сочи, че предвид че дружеството не е подало заявление за придобиване в срок, същото е загубило правото да придобие имотите и същите по силата на закона са възстановили характера на горска територия, като процесната заповед само отразява това.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, съобрази следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от правнолегимиран субект, чиито права са неблагоприятно засегнати от акта.

По фактите се установява:

„Магма-97“ ЕАД е концесионер с право на добив на подземни богатства метални изкопаеми от находища „Канарата“ – Договор за концесия от 15.04.2004г., вписан в Национален концесионен регистър под № D-000383 и „Канарата- Запад“ с договор за концесия от 04.10.2004г., вписан в Национален регистър под № D-000261.

Разработването и експлоатацията на находищата се извършва по проекти, разработени и съгласувани по реда на Закона за подземните богатства. За всяко находище за подземни богатства по чл. 37 от ЗПБ предвижда определена концесионна площ. Концесионната площ включва: площта на находището или отделни негови участъци и площите, необходими за осъществяване на дейностите по концесията извън добива. Минно-добивните дейности следва да бъдат осъществявани в рамките на концесионната площ и в ПИ, за които са проведени необходимите процедури. Имотите, предмет на заповедта са част от концесионните площи на находищата, експлоатирани от жалбоподателя. Поради това, през 2010г. – 2015г. „Магма-97“ ЕАД е провело процедура по изключване на имотите от Държавен горски фонд по реда на отменения Закон за горите.

Налице е Заповед №РД49-290/27.07.2015г. на Министъра на земеделието и храните, с която са изключени от държавния горски фонд ПИ с идент., както следва:

1. ПИ 77325.26.423 / стар №000423/, находящ се в землището на [населено място] , [община], област Х. с площ 16752 кв.м. с начин на трайно предназначение – нарушена и начин на трайно ползване – за друг вид обект – добив на полезни изкопаеми , който е част от концесионните площи на находищата „Канарата“. Заплатена е такса за промяна на предназначението на имота от 10 508.87 лева и средства за компенсационно залесяване.

2. ПИ 77325.26.422 / стар №000422/, находящ се в землището на [населено място] , [община], област Х. с площ 1752 кв.м. с начин на трайно предназначение – нарушена и начин на трайно ползване – за друг вид обект – добив на полезни изкопаеми , който е част от концесионните площи на находищата „Канарата - Запад“. Заплатена е такса за промяна на предназначението на имота от 1116.60 лева и средства за компенсационно залесяване.

3. ПИ 77325.26.427 / стар №000427/, находящ се в землището на [населено място] , [община], област Х. с площ 10353 кв.м. с начин на трайно предназначение – нарушена и начин на трайно ползване – за друг вид обект – добив на полезни изкопаеми , който е част от концесионните площи на находищата „Канарата - Запад“. Заплатена е такса за промяна на предназначението на имота от 6 601.00 лева и средства за компенсационно залесяване.

С писмо № 441/14.09.2015г. дружеството е уведомило „Държавно горско стопанство Т.“ за извършеното плащане и е поискало промяната на предназначението да бъде отразено в КВС, както и да получи скици. Уведомена е и Изпълнителна агенция по горите с писмо № ЕАГ27479 от 11.08.2025г., както е изискано отразяване на промяната на предназначението в КВС, за което дружеството да бъде уведомено. Така нанесените промени са отразени в АГКК в ДГФ.

Впоследствие липсва уведомяване на дружеството от страна на Агенция по горите за

правата, свързани със закупуване на имотите, респ. срока за това. Извършвани са проверки на дейността в находищата от различни институции, като не е осъществено уведомяване относно правото на закупуване.

Дружеството е провело проучване, при което е установило, че при идентични процедури, ползвателите с право на закупуване на имоти, изключени от горския фонд, са уведомявани за правото си да закупят имотите и какви стъпки и в какви срокове следва да предприемат.

Проведена е процедура по вливане на „Магма-97“ ЕАД по реда на ТЗ, с оглед което е подадена молба до МЗХ № 70-4691/18.10.2024г., с която е поискано да му бъде разрешено да закупи имотите. Изготвен е отговор с писмо № 70-4691/14.03.2024г. от Министъра на земеделието и храните, с което уведомява дружеството, че правото да закупи имотите е погасено, поради неспазване на предвиден за това срок в закона след изменението му, както и че същите подлежат на възстановяване в горска територия на основание чл. 79, ал.9 от Закона за горите. Последното не е възприето като административен акт от дружеството и не е оспорено.

Подадена е последваща молба до МЗХ от 28.03.2025г. с искане да бъде преразгледано становището на МЗХ за закупуване на имотите.

Постъпил е отговор № 70-4691/29.04.2025г. на МЗХ, в което повторно е изразено становище за неоснователност на искането, поради погасяване на правото на закупуване, поради неупражняване на искането за това в законовия срок.

Издадена е процесната Заповед № РД-49-303/15.08.2025г., с която е наредено процесните и цитирани по –горе ПИ, чието предназначение е променено по реда на ЗГ, да бъдат отразени отново като горска територия в КККР.

Органът е приел следното: Поземлените имоти в горски територии, чието предназначение е променено по реда на този закон и за които дължимата цена е заплатена в срока по чл. 78, ал. 2, се продават на лицето, по чието искане е станала промяната на предназначението. Лицето подава заявление за закупуване в срок до една година от влизането в сила на акта за промяна на предназначението, като за поземлените имоти в горски територии, чието предназначение е променено за концесии за добив на подземни богатства, заявлението се подава в срок до три години от влизането в сила на акта за промяна на предназначението.

Продажбата по ал. 1 се извършва със заповед от министъра на земеделието и храните или от оправомощено от него длъжностно лице - за горските територии, държавна собственост, какъвто е процесният случай.

Правото на лицето да закупи имота с променено предназначение се погасява, когато: 1. заявлението за закупуване не е подадено в срока по ал. 1, изречение второ; 2. продажната цена не е платена в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта за продажба на поземления имот.

Съгласно § 93 от ПЗР към ЗИД ЗПБ, ПИ в горски територии, чието предназначение е променено за концесии за добив на подземни богатства след 09.04.2011г. до влизането в сила на този закон – 12.09.2020г. и за които дължимата цена по чл. 78, ал.1 от ЗГ е заплатена в определения срок, се продават на лицето, по чиято инициатива е извършена промяната на предназначението при условията и по реда на чл. 79 от ЗГ. Срокът за подаване на заявленията за закупуване на имотите е три години от влизане в сила на закона. На основание чл. 79, ал.8, т.1 от ЗГ правото на лицето да закупи имота с променено предназначение се погасява, когато заявлението не е подадено в срок. Срокът, който се брои на години, изтича в съответния ден на последната година, респ. това е 12.09.2023г. Заявлението на дружеството е постъпило в МЗХ на 18.10.2024г.

За погасеното право на закупуване дружеството е уведомено чрез адв. В. с писма от 14.03.2025г. и 29.04.2025г. на Министъра на земеделието и храните, като при извършена проверка, не е установено последните да са оспорени.

Установи се от изявлението на процесуалния представител на ответника и не се спори, че имотите се експлоатират от дружеството – жалбоподател, както и че същите нямат характеристики на горски територии по смисъла на ЗГ.

Така мотивиран, органът е приел, че са налице предпоставките за отразяването на имотите като горска територия в КВС на основание чл. 79, ал.9 от ЗГ.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Актът е издаден от компетентен орган – министъра на земеделието и храните.

Същият съдържа подробни и последователни мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Съдът приема, че при издаването му не са налице процедурни съществени нарушения.

Не е спорно, че дружеството е инициирало промяна на предназначението на имотите, което е реализирано със Заповед №РД-49-290 от 27.07.2015г. В срок е заплатена дължимата държавна такса с платежни от дружеството.

Не е спорно още, че дружеството е подало заявление №70-4691/18.10.2024г. за закупуване на имота.

Заявлението е подадено извън срока, предвиден в закона – както тригодишният от влизане в сила на акта за промяна на предназначението, така и продълженият срок по § 93 от ПЗР към ЗИД ЗПБ, ПИ, който продължава срока на 3 години от датата на изменението - 12.09.2020г., т. е. до 12.09.2023г.

В закона не е налице изискване за уведомяване на правоимащите относно възникналите им права, нито за установените от закона срокове за това. Поради това, неуведомяването на дружеството от страна на Министъра на земеделието и храните не съставлява нарушение на процедурата. Нещо повече, представените документи за уведомяване на други лица касаят изменение на Закона за горите и възможността да се упражни правото на закупуване, респ. последиците от това – погасяване на правото на закупуване. Т.е., това уведомяване не е свързано с издаване на заповеди от типа на процесната, с която се отразяват имотите обратно като горски територии, а с правата на лицата за закупуване. В процесния случай неупражняването на правото да искат закупуване на имотите е довело до погасяването на това право по силата на закона. Изпратените отговори по заявлението от 18.10.2024г. до дружеството не погасяват права и не представляват действително административни актове. Същите имат уведомителен характер за вече погасено по силата на закона право на закупуване. При тези обстоятелства, органът е в условията на обвързана компетентност да издаде процесната заповед за обратно отразяване на имотите като горска територия. Дори да се приеме наличие на неравнопоставеност спрямо стопанските субекти поради различни практики в отделните регионалните дирекции по горите за уведомяване за измененията в закона или не, то в настоящия случай, както към момента на заявлението на дружеството / 18.10.2024г./, така и към момента на приключване на настоящото съдебно производство, правото на лицето е погасено ex lege. Т.е., хипотетично дори да се приеме, че е било задължително уведомяване / каквото законът не предписва/, то неизвършването му не е предпоставка за отмяна и връщане на органа с указания за продажба на имотите, тъй като правото вече е погасено към 12.09.2023г., поради пропуск на дружеството-жалбоподател и органът би бил в невъзможност да довърши процедурата.

За същия е останало задължението, което му разписва законът да отрази имотите като горска територия, което е сторено с процесната заповед, поради което заповедта се явява съответна на материалния закон.

Не е налице и противоречие с целта на закона, тъй като същият цели да се уредят трайно статута и собствеността върху имотите с вече променено от горско предназначение, както и с оглед бъдещото им стопанисване. Проследявайки изменението на закона следва, че с отпадането на

ал.10 на чл. 79 от ЗГ / ДВ, бр.79 от 2020г./ и въвеждането на §93 от ПЗР на ЗПБ се разширява задължението и по отношение на лицата – концесионери на подземни богатства да упражнят правото си на закупуване на тези имоти. Предвиждането на срок за упражняването води до извод за погасяването на тези права в случай на неупражняване и възстановяване на характера им на горска територия.

С оглед изложеното, съдът приема, че жалбата се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 172, л.2, предл. последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Магма-97“ ЕАД срещу Заповед № РД49-303/15.08.2025г. на Министъра на земеделието и храните, издадена на основание чл. 79, ал. 9 от Закона за горите във връзка с чл. 79, ал.8, т.1 от ЗГ.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ